కృతఘ్నతకు శాస్తి

ఒకరోజున చావోబారన్ పెద్ద కోలాహలంతో చంగ్‌షాన్ పర్వతాల్లోకి వేటకి బయలుదేరాడు. జాగిలాలు, ఫాల్కన్ పక్షులు, ఈటెలు, విల్లంబులు ధరించిన విలుకాండ్రు అతని పరివారము. వారట్లా వెళుతూవుండగా రోడ్డుకు కుడిప్రక్కగా అడ్డంగా నిలుచున్న తోడేలొకదాన్ని చూచాడు బారన్. వారి దృష్టిని అటువైపు ఆకర్షించడానికా అన్నట్లు అరుస్తూ అది వెనకకాళ్ల మీద వింతగానుంచుంది. దీన్ని చూచి బారన్ బాణము వదిలాడు. తోడేలైతే గాయపడింది గాని పారిపోయింది. వేటగాళ్లు వెంటపడి తరమటం మొదలెట్టారు. మనుష్యులు, జాగిలాల అరుపుల ధ్వనితో అడవి అంతా ప్రతిధ్వనించింది. తోడేలు పారిపోవటానికి సహాయంగా వాళ్ల హడావుడికి పెద్ద దుమారం లేచింది.

ఇదే సమయంలో టంగ్ క్వ్యా అనేవాడొకడు తన పుస్తకాలు బట్టల సంచితో ఒక బలిష్టమైన గాడిదమీద ప్రయాణమయి చంగ్‌షాన్‌కు వస్తున్నాడు. ఆ కాలంలో స్వార్థత్యాగానికి, తోటి మానవ సేవకి జీవితాలర్పించి పాటుబడుతూ విశేషమైన ప్రచారము గలిగిన "మాట్సెను" అనే మతశాఖకు చెందినవారిలో ఒకడు ఈ బాటసారి. వారు అమితమైన పట్టుదలతో రాజుల్ని, భూస్వాముల్ని, ప్రజల్ని సహృదయులుగా మార్చడానికి విశ్వప్రేమనుగూర్చి బోధిస్తూ తిరిగేవారు. ఇతరులకు సహాయపడటానికి, వారిని సుఖవంతులుగా చేయటానికి వారు తమ జీవితాల్నే దరిద్రదేవతకి అంకితం చేశారు. అవసరమైతే తనువులు కూడా త్యాగం చేసేవారు. అట్టి మతానికి చెందినవాడు ఈ టంగ్ క్వ్యా.

టంగ్ క్వ్యా ఆ రణగొణధ్వని అంతా విన్నాడు. వేటగాండ్రచే తీవ్రముగా తరమబడుతూ గాయపడిన తోడేలొకటి తనవేపుకు పరుగెత్తుకొని రావటం చూచాడు. ఆ

వెం. యం. రా

జంతువు అతన్ని చూచి సహాయం కోరకై దీనంగా విలపించింది. దాని వీపునున్న బాణం చూచి టంగ్ క్వ్యా హృదయం కరుణాపూరిత మయింది.

"భయపడబోకు, నేను నీ వీపు నుండి ఆ బాణంతీసివేస్తా" అన్నాడు టంగ్ క్వ్యా.

"ఓ, నువుమాట్సేనువి. చాలా మంచివాడవు. వెనుక వేటగాళ్లు తరుముకువస్తున్నారు. వాళ్లు వెళ్ళిపోయేదాకా నన్ను నీ సంచిలో దాకోనియ్యి, నా జీవితాన్ని రక్షించు. నేను యావజ్జీవితం నీకు కృతజ్ఞురాలుగా ఉంటాను." అని ఆ తోడేలు ప్రార్థించింది.

"దురదృష్ట వంతురాలా! నీకీ ఆపద ఎందుకువచ్చింది? నీకు కావలసింది తెలివి. కాని అదే లోపించింది. సరే త్వరగా నా సంచీలో దూరు. కృతజ్ఞతని గురించి మాట్లాడబోకు. చేయగల్గిందేదో చేయటానికి నాకూ సంతోషంగానే వుంది!!"

మాట్సెను తన సంచిలోని వస్తువులన్నీ తీసి దాన్ని సంచిలో కుక్కటం మొదలెట్టాడు. తోడేలు బాగా ఎదిగి వుంది. కాని సంచి చిన్నది. తల ముందు పెడితే వెనుక కాళ్లూ కుచ్చు తోకా బయటవుండిపోతున్నాయి. తోకా వెనక కాళ్లూ ముందు పెడితే మెడ విరగందే తలాముందరి కాళ్లూ పట్టటంలేదు. సాధ్యమైనన్ని విధాలుగా మళ్లీమళ్లీ ప్రయత్నంచేశారు గాని లాభంలేకపోయింది.

"తొందరగా కానియ్యి, వాళ్ళు దగ్గరకు వచ్చేస్తున్నారు. కాళ్లు చేతులు కట్టిపడెయ్యి." అని అది క్రిందకు దొర్లింది. మాట్సెను దాన్ని కట్టగా కట్టాడు. అతి కష్టం మీద అతడు నొక్కుతూ సాగదీస్తూ దాన్ని సంచిలో ఇరికించి గాడిదమీద పడేశాడు. కాని అతనికి ఆశ్చర్యంవేసింది. సంచిలోంచి రక్తపు చుక్కలు జారిపడుతున్నాయి. అదీకాకుండా అతని చేతులు, ఆ కాస్త ప్రదేశం రక్తపు చారలతో కనిపిస్తున్నాయి. అతడు త్వరగా ఆ చారలు శుభ్రంగా కప్పెట్టేసి ఆ గాడిదని అక్కడ

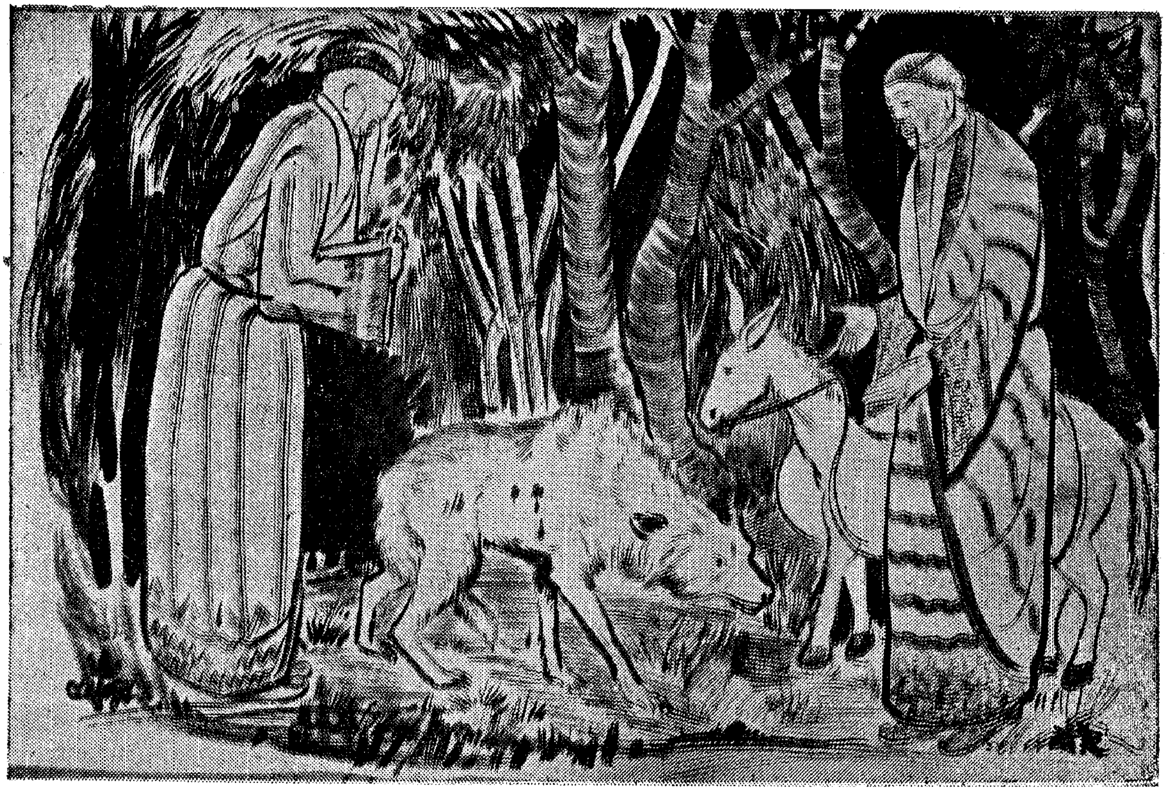

చుట్టూతా తిప్పి సంచి కనబడకుండా చాటున నించోపెట్టాడు. బారన్ తన అనుచరులతో వచ్చాడు. తోడేలేదైనా కనబడిందా అని మాట్సెనుని అడిగాడు.

"లేదు, అది పట్టి జిత్తులమారి జంతువు. ఇక్కడకు రాదు. అడవిలో ఎక్కడన్నా దాక్కునివుంటుంది." అని రోడ్డుప్రక్కగా నుంచుని ఏమీ ఎరగనట్టు జవాబిచ్చేడు. బారన్ మాట్సెనువంక కోపంగాచూచాడు. "ఎవరైనా సరే అది తప్పించుకుపోవటానికి సహాయంచేస్తే దానికి తగ్గఫలం వాడు అనుభవించాల్సివుంటుం"దంటూ బారన్ చేతిలో కత్తి ఝుళిపిస్తూ అన్నాడు.

వేటగాళ్ళ గుర్రాల పదధ్వని దూరాన గాలిలో కలసిపోవటం విన్న తోడేలు "మాట్సెన్, త్వరగా నన్ను బయటికితియ్యి. నాకేం ఊపిరాడటంలేదు." అని సంచిలోంచి అరిచింది. వెంటనే టంగ్ క్యూ గాడిదమీదనుంచి దిగి సంచిలోంచి తోడేలును తీసి దాని కట్లువిప్పదీశాడు. దాని గాయాన్ని సాదరంగా నిమురుతూ" ఇంకా బాధగావుందా."అని అడిగాడు.

"అబ్బే, లేదు కొద్దిగా చీరుకపోయింది. నా ప్రాణాన్ని రక్షించావు. ఇంకోసహాయంకూడా చేసిపెడతావా?

"నా శక్తికిమించనిది— ఏదైనా చేయడానికి నాకు సంతోషమే. నీకు తెలుసుగా, మేము మాట్సేనులము. ఈ ప్రపంచాన్ని రక్షించగలిగేది ప్రేమసూత్ర మొక్కటే. నీకు నేనేం సహాయంచెయ్యాలో చెప్పు? చేస్తాను.

"మంచిది, నాకు ఆకలి మండిపోతోంది" అంది అతనివంక ప్రక్కచూపులు చూస్తూ.

"అవును?"

"మూడురోజుల్నించీ తింటానికి ఏమీ దొరకలేదు. నీవు తలచుకుంటే నిజంగా నన్ను రక్షించగలవు. నేను గనక ఇపుడు చచ్చిపోతే నా ప్రాణాన్ని వృథాగా రక్షించిన వాడవవుతావ్. నిన్నెందుకు తిననియ్యవ్? కొద్దిగా స్వార్థత్యాగం చెయ్యి. నీకు తెలుసుగా అంతకన్నా ఎక్కువ ఏమీ అడగటంలేదు"

టంగ్ క్యూకు ఎక్కడలేని భయంవచ్చింది. గజగజ వణికిపోతున్నాడు. తోడేలు కోరలు చాచి అతని మీదికి దూకింది. వెంటనే అతడు ప్రాణభీతితో గాడిద రెండో ప్రక్కకు పరుగెత్తాడు.

"వద్దు, చంపవద్దు, నన్ను చంప

★ కృతఘ్నతకు శాస్తి ★

లేవు." అని అతడు అరిచాడు.

"ఎందుకని?"

"వద్దు, చంపవద్దు—నేను నీ ప్రాణాన్ని రక్షించాను."

ఒకరి నొకరు తరుముకుంటూ గాడిదచుట్టూ తిరగటం మొదలెట్టారు. గాడిదకిదంతా అగమ్య గోచరంగా వుంది.

"ఇదిగో నువ్వు సరిగ్గా ప్రవర్తించు. మనం ఇట్లా వాదాలుపడి ఆఖరుకు ఏదో ఒకటి బలవంతంగా చెయ్యటానికి ప్రయత్నించడం బాగా లేదు. ఆఖరుకు నువ్వు నన్ను చీల్చుకుతిన్నా సరే. నువ్వు చేసేపని మంచిదని తోచడంలా నీకు. తర్వాత నీ అంతరాత్మ నిన్ను బాధిస్తుంది. అవునా? నన్ను తినేటపుడు నువ్వు మంచిపని చేస్తున్నావో చెడ్డపని చేస్తున్నావో తెలుసుకోవాలని లేదూ?" అంటూ మాట్సేను గాడిద భుజాలమీదనుంచి తోడేలు నుద్దేశించి అన్నాడు.

"అయితే, నాకిపుడు ఆకలిగా వుంది. నీ వాదనతో నా తల దిమ్మెక్కిపోతోంది" అందితోడేలు రుసరుస లాడుతూ.

అయితే మరి మన వివాదం న్యాయ సమ్మతంగా పరిష్కారం చేసుకుందాం. ఆచారం ప్రకారం ముగ్గురి పెద్దల నడుగుదాం. నేను నీ ప్రాణాన్ని రక్షించాను. అందుకని నన్ను తినే హక్కు నీకుందో లేదో. చెప్పమని అడుగుదాం.

"సరి సరి అట్లానే కానియ్యి, తలకాయనొప్పిగా అంత పొడుగున చెప్పకు. దేవుడు మనుషుల్ని తోడేళ్లు తింటానికే సృష్టించాడని నా నమ్మకం. మీ జాతి కన్నా మా జాతి చాలా వుత్తమమైంది. నీవు పతితుడవు. నీ ప్రాణాల్ని రక్షించుకోలేవు" అంది తోడేలు.

వారు రోడ్డువెంబడే బయలుదేరారు. చీకటిపడుతోంది కాని ఎవరూ కనబడలేదు.

"ఇదిగో నాకు చాలా ఆకలిగా వుంది. నే నేమాత్రం ఆగలేను. అంది తోడేలు. ప్రక్కనున్న ఒక జీర్ణవృక్షాన్ని చూపుతూ,

"పద వాణ్ణి అడుగుదాం" అంది.

"ఏమిటి ఈ చెట్టునా? వాడికేం తెలుసు?

"అడుగు, వాడే చెపుతాడు."

మాట్సేను వినయంగా చెట్టుకు వంగి నమస్కరించి, తన ప్రాణాన్ని కూడా లెక్కచెయ్యకుండా తను ఆ జంతువును ఎట్లా రక్షించిందీ నివేదించాడు. రక్షించిన నన్ను భక్షించటం న్యాయసమ్మతమో లేక కృతజ్ఞత తెలుపవలసిన విధమో విచారించండి" అన్నాడు.

బజేమనే ధ్వనితో పెద్దగా కొట్లోంచి ఒక స్వరం వినవచ్చింది. "విన్నాను స్వామీ, విన్నాను. మీరు చెప్పిందంతా అర్థమయ్యింది. మీరు కృతజ్ఞతనిగూర్చి మాట్లాడుతున్నారు. ముందు నా కథవినండి. నేనో ఏప్రికాట్‌వృక్షాన్ని. తోటమాలి నాకు జీవంపోసినపుడు నేనో విత్తును మాత్రమే. సంవత్సరంలో పుష్పించాను. మరి మూడేళ్ళలో కాయలు కాశాను. అయిదేళ్లలో నా ప్రమాను చేతి లావయ్యింది. పదేళ్లలో చిన్న పిల్లవాడి పొట్టంత అయ్యింది. ఇపుడు నా వయస్సు రెండుదశాబ్దాలు. నా జీవితమంతా నా పళ్లతో తోటమాలిని అతని కుటుంబాన్ని పోషించాను. అతని స్నేహితుల్ని కూడా మేపాను. ఆఖరుకు నా పళ్లను మార్కెట్‌కు తీసుకువెళ్ళి అమ్మి లాభంగడించాడు. నేనిపుడు వృద్ధుణ్నయ్యాను. ఇంక ఫలాలు ఇవ్వలేనని తెల్సుకున్నాడు. ఆకులన్నీ దులిపేశాడు. నా కొమ్మలు విరిచాడు. రంపంతో కోసి పొయ్యిలోకి వుపయోగించుకున్నాడు. అంతటితో సంతృప్తి పడలేదు. ముక్కలుగా కొట్టి చిత్రిక పడటానికి నన్ను కలపగా అమ్ముతాడని విన్నాను. మానవులు మా కొరకు సృజించిన జీవితమంటే ఇది. అటువంటపుడు నిన్ని తోడేలు ఎందుకు తినకూడదు." అని చెట్టు తీర్పుఇచ్చింది.

"న్యాయదేవత మాట్లాడుతోంది" అని మహదానందంతో తోడేలు టాంగ్ క్యూ మీద కురకబోయింది.

"ఒక్క నిముషం ఆగు. ఇంకా మనం ఇద్దరితీర్పు వినాలి" అన్నాడు టంగ్ క్యూ.

"నువ్వు చెప్పినట్లే కానియ్యి ఇదివరకటికంటే ఎంత మంచి వాసనవేస్తున్నావని చెప్పను" అని తోడేలు గుటకలు మింగుతూ అంది.

వారల్లా కొంతదూరం పోగానే జీవితమంటే విరక్తిచెందినట్టు కన

బడుతున్న ఒక దున్నపోతు కంచె కెదురుగా నిలబడి కన్పించింది.

"వీడిని అడుగు-చూస్తోంటే జీవితంలో చాలా ఢక్కా మొక్కీలు తిన్న ఘటంలా కనుపిస్తోంది" అంది తోడేలు.

మళ్లీ మాట్సేను జరిగినదంతా నివేదించి న్యాయమైన తీర్పు చెప్పమన్నాడు. దున్నపోతు అతని వంక నీరసంగా చూచింది. అతనికి మనసులో నిరాశాభావం జనించింది. కాసేపు ఆలోచించి చెప్పటం మొదలెట్టింది "మంచిది. వృద్ధుడైన ఆ ఏప్రికాట్ వృక్షం చెప్పిందేదో అది సబబైనదే. చూడు నా వంక—వృద్ధాప్యం వచ్చింది, బక్కచిక్కి చావుకు సిద్ధంగావున్నాను. నన్ను నీవు నా యవ్వనంలో చూచివుండవలసింది. సంతలో నన్నొక రైతు తన పొలం పని చెయ్యటానికి కొన్నాడు. మిగిలినవన్నీ మునలివై పోతున్నాయి. నేనే ఎక్కువగా కష్టపడి పనిచేసేవాడిని. నేనంటే తన కెంతో ఇష్టమని చెప్పేవాడు మా యజమాని. బీడువారిన తనభూమినిదున్ని సాగుకు పనికివచ్చేటట్లు చేసేవాడిని. ఊడ్పులపుడు బురదలో తెగతిరిగేవాడిని. కోతలపుడు మిల్లులో పని చేసేవాడిని. ఎపుడూ ఖాళీగాకూచోలేదు. ఒక్కడినే ఇద్దర ముగ్గురి పని చేసేవాడిని. నా శ్రమ ఫలితంగా రైతు సుఖజీవనంగడిపేవాడు. అతని తిండీ, గుడ్డ—అతను సంపాదించిన ప్రతిదైనా నానుండి వచ్చినవే. వడ్లకొట్టుకు క్రొత్తగాచేర్చి ఇంకొక ఇల్లేశాడు. కొడుక్కి పెళ్ళిచేశాడు. ఇపుడు పెద్ద భూస్వామిలా చుట్టూ పిల్లాజెల్లతో హాయిగా కాలక్షేపం చేస్తున్నాడు. నేను ఇక్కడకు వచ్చినపుడు చూడవలసింది అతని స్థితి. మట్టిపాత్రలు, మూకుళ్ల

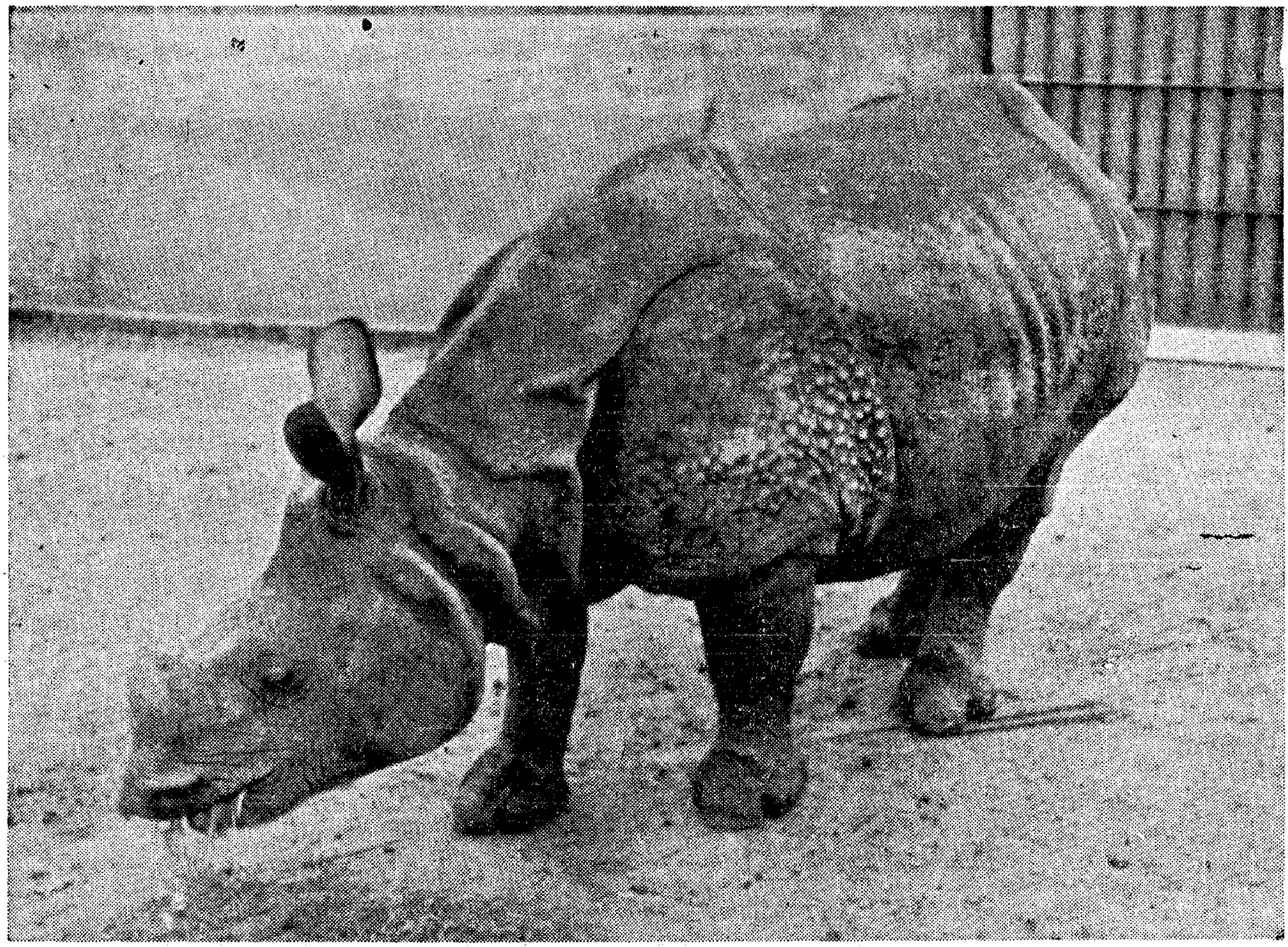

రినాసిరస్ ఫొటో: డి. రామలింగేశ్వరరావు,—మద్రాసు.

★ కృతఘ్నతకు శాస్తి ★

లోను తిసేవాళ్లు తిండి. ఇపుడు శుభ్రమైన జాడీలలో సారా ఎపుడూ అతని నేలమాళిగలో జాగ్రత్త చేయబడి వుంటుంది. నేను రైతు కుటుంబానికి చెయ్యంది మాత్రం నువ్వేంచేశావు ఈ తోడేలుకి? రైతుభార్య నిరుపయోగమని తలుస్తోందినన్ను. ముసలితనం కారణంచేత, చలికి గాలికి బాధపడుతూ నేను బయటవుండ వలసిందే. చూస్తున్నావుగా, ఇక్కడ ఎండలో వెచ్చదనానికి నించున్నాను. చీకటి పడితే ఏకాకిని. నాకేమి విచారంలేదు. ప్రతివారు ఎప్పుడో ఒకప్పుడు ముసలివారవక తప్పదు. కాని నన్ను మా యజమానురాలు కసాయివాడికి అమ్మదలచినదని విన్నాను. జీవితమంటే ఇదే! కృతజ్ఞతని గూర్చి మాట్లాడకోకు. ఈ తోడేలు నిన్నెందుకు భక్షించకూడదో చూద్దామంటే ఒక చిన్న కారణంకూడా కనబడటం లేదు." ఇదీ ఆ దున్నపోతు తీర్పు.

తోడేలు మళ్లీ మొదట్లాగే చెయ్యబోయింది. కాని టంగ్ క్వ్యా "అపుడే కాదు. ఆగినదానివి ఇంతసేపూ ఎట్లానూ ఆగావు. మనపరతు ప్రకారం మూడో వాడుకూడా ఏం చెపుతాడో విందాం" అన్నాడు.

అంతలో వారు కర్రఊతగా నడచి వస్తున్న ఒక వృద్ధుడ్ని చూచారు. అతని పొడుగాటి గడ్డం చూస్తే అతనెవరో సన్యాసిలాగున్నాడు. ఆఖరుకు ఒకమానవుడ్ని చూడ గలిగినందుకు టంగ్ క్వ్యా హృదయం ఆనందంతో నిండిపోయింది. ఆముసలివాని దగ్గరకు పరుగెత్తుకొనిపోయి వారి వివాదాన్ని పరిష్కరించ వలసిందిగా కోరాడు. "నీ నోటి వెంబడి ఒక్కమాట నన్ను రక్షిస్తుంది, బాబాయి" అని దీనంగా ప్రార్థించాడు.

ఆ వృద్ధుడు వారి కథనంతా విన్నాడు.

"ఏమిటి, ప్రతిఫలం కృతఘ్నతా! ఈ మాట్సీనుకు నువ్వు చేసినదానికి ప్రతిఫలం పొందక పోవు. అమానుషంగా నిర్దయగా నీ పట్ల ప్రవర్తించే కుమారుడొకడు నీకో రోజున కలుగుతాడు. కృతఘ్నుడికి వృద్ధాప్యంలో కృతఘ్నుడైన కొడుకే తగిన బహుమానం ఫో ఇక్కడ్నుంచి. లేకపోతే చంపుతా" అంటూ ఆవృద్ధుడు తీక్షణంగా దాని వంక చూస్తూ అన్నాడు.

"కాని తమరు నాకథను వినలేదు." అని వాదించిందా జంతువు. "వినండి, ఈమాట్సీను నన్ను కాళ్లు చేతులు కట్టి ఊపిరాడకుండా ఆ సంచిలో కుక్కాడు. చస్తానేమో అనుకున్నాను. ఆ సంచిలో ఎంత యాతన అనుభవించినానో ఆలోచించారా?" అంది.

"అట్లాగా, అయితే ఇతడు కూడా నిందాపాత్రుడే" అన్నాడా సన్యాసి. సమస్యమళ్లీ తిరిగి మొదటకొచ్చింది.

"ఎవర్ని నమ్మాలో విసాలో కూడా తెలియటంలేదు నాకు. నువ్వేమో తోడేల్ని రక్షించానని చెపుతున్నావు. తోడేలేమో తన్ను బాధించావని చెపుతోంది. ఎవరిది తప్పో ఎవరిది రైటో నిర్ణయించాలంటే ఒకటే మార్గం కనబడుతోంది. ప్రత్యక్షంగా జరిగింది చూడటమే! నిన్నతడు సంచిలో ఎంత బాధపెట్టాడో చూడాలినేను!" అన్నాడు. "చూడు" అంటూ తోడేలు తన కాళ్లు శరీరంకట్టబడటానికి వప్పుకొంది. మాట్సీను దానిని సంచిలో కుక్కాడు.

"నీదగ్గర పదునైన బాకుందా" అని నెమ్మదిగా అడిగాడు సన్యాసి.

"ఆ" అన్నాడు టంగ్ క్వ్యా విభ్రాంతుడై.

"మంచిది?"

"నన్ను తోడేలుని చంపమని అంటం లేదుగదా! అవునా!

"నీయిష్టం, చంపినానసరే, చచ్చినానసరే— ఏమి నీతిపరుడివిరా నాతండ్రీ" అని సన్యాసి నవ్వుతూ అన్నాడు. అట్లా అంటూనే సంచిలోని తోడేలులోకి కత్తిని దింపటానికై టంగ్ క్వ్యాకు సహాయం చేశాడు. అంతే దాంతో పేచీ తీరిపోయింది.

(లిన్యుటాంగ్ ఇంగ్లీషులోకి అనువదించిన చైనీస్ కథకు మొ. యుగంధర చౌదరి అనువాదం) ★

పంచతంత్రం
బొమ్మల కథల పుస్తకం
మొదటి భాగం
(మిత్రభేదం, మిత్రలాభం)
కర్త: విశ్వాత్ముల నరసింహామూర్తి
మీ కాపీ రిజర్వు చేసుకోండి.
ఆంధ్రగ్రంథమాల,
మద్రాసు-1.